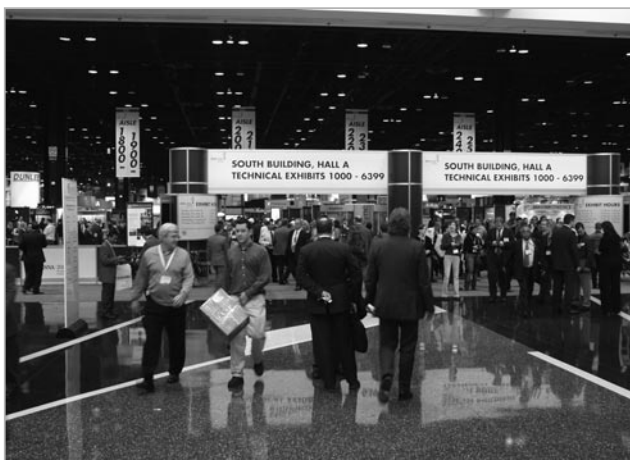

RSNA 2006. Kongresszusi beszámoló

Minden évben november végén rendezik meg az Észak Amerikai Radiológus Kongresszust (RSNA), melyet a radiológusok világkongresszusának tekinthetünk annak ellenére, hogy elnevezésében nem az. A kongresszus helyszíne 1985 óta a chicagói (Illinois) McCormick Place. A kongresszus méreteire jellemző, hogy 2005-ben 100 országból több mint 62 ezer (ebből 26 000 orvos), 2006-ban 116 országból több mint 40 ezer regisztrált résztvevő vett részt a rendezvényen. A radiológia technika igényét a szakmai kiállítás nagysága, a gazdaságban betöltött szerepét (egészségipar) a nagyszámú szakmai kiállító jól jelzi.

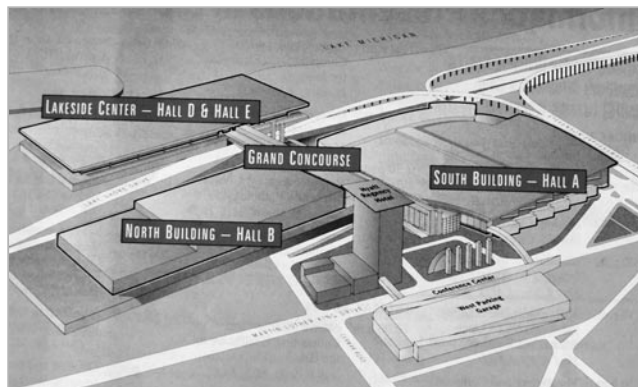
A világon itt kerülnek először bemutatásra a nagy cégek legújabb fejlesztései, technológiái, szoftveres megoldásai. Mivel az USA óriási piaca az egészségiparnak, érthető, hogy a szakmai kiállítók száma és standjaik mérete messze felülmúlja a világ bármely más kongresszusán láthatókat. Tehát, ha valaki szakmai vezetőként lépést akar tartani a gyors technikai fejlődéssel, időnként el kell látogatnia erre a gigantikus rendezvényre, hogy érezkelni tudja a szakma különböző területeinek fejlődési irányát, és el tudjon igazodni az egyre bonyolultabb technikai újdonságok területén. Az RSNA szervezői (150 állandó alkalmazott) igény szerint mindent leszerveznek, melynek csak a résztvevők anyagi lehetőségei szabnak határt, Chicago vállalkozásai, a szállodák, éttermek pedig hatalmas bevételre tesznek szert a rendezvény egy hete alatt. A városnak a becslések szerint több mint 116 millió dolláros bevételt hoz a rendezvény. A kongresszusi iroda 69 belvárosi szállodában több mint 100 ezer éjszakai szobafoglalást eszközölt. A város életéhez ezért szorosan hozzátartozik ez a rendezvény, és amikor szóba került, hogy áttelepítik a naposabb Oregonba, az üzleti lobby megakadályozta az áthelyezését. Chicago az amerikai ipari nagyhatalom egyik jellegzetes képviselője, fejlett gazdaságával, hatalmas felhőkarcolóival, a belváros újkori pompájával. Aki még nem járt ebben a metropolisban, azt elsőre meghökkentik a kétszer 6–8 sávú autópályák és a hivalkodó égbenyúló építmények, melyek között az itthon megszokott magas épületek is viskónak tűnnek. A városépítés átgondoltságát jelzi, hogy az épületek alsóbb emeletein (az alsó 5–10 emelet) garázsokat építenek, így az útszéli közlekedést nehezítő parkoló autók száma a magyar viszonyokhoz képest kevés. A belvárosi szállodák a kongresszus idején tömve vannak a kongresszus résztvevőivel (így aki későn kapcsol, póruljárhat és könnyen egy városzéli, a kongresszusi helyszínhez képest távoli szállodában találhatja magát).

A 2006. évi kongresszust november 28. és december 2. között rendezték meg. A kongresszusi helyszín és a belvárosi szállodák között, 20 percenként amerikai precizitással, egyértelmű jelrendszerrel ellátott „shuttle” buszok biztosították az állandó kapcsolatot. A McCormick Place három hatalmas (déli, északi és egy tóparti (Lakeside Center)) épületből áll, melyeket az őket szétválasztó autópálya miatt, egy tágas, az utat hídként átfelölő zárt folyosó köt össze. Az esztétikai élményt több, az épületen belül elhelyezett szökőkút fokozta, a közlekedést számos mozgólépcső és hatalmas belső terek biztosították. A szünetekben a résztvevők számos étteremben csillapíthatták éhségüket. A kongresszuson 738 technikai cég képviseltette magát, 47826 négyzetméter kiállító területtel. Az orvostechológiai üzlet jelentőségét mutatja az a tény is, hogy a tavalyi évhez képest 20%-al nőtt a kiállítók száma. A nagyobb cégek egyenként közel 1000-2000 négyzetméteres kiállító területeket foglaltak le.

A szakmai programban, tudományos előadások, egy-egy téma köré csoportosított továbbképző előadások, workshopok, hand-on trainingek, poszterek, oktatási anyagok színesítették a választékot. A szakmai program bősége arányban van a rendezvény méreteivel, 17 szubspecialitás területéről 1428 oktató jellegű és 638 tudományos poszter, 1625 tudományos előadás, több mint 300 tudásfrissítő kurzus közül választhatott a résztvevő. Kijelenthető, hogy a bőségnek köszönhetően csak egy-egy kiemelt témát tekinthetett át az érdeklődő, mert a szakmai programok sokasága, a kiállítás nagysága nem tette lehetővé, hogy a rendelkezésre álló egy hét alatt mindent meghallgassunk, végignézzünk.

A szakmai anyagokban szembeötlő, hogy az orvoscsoportok technikai lehetőségei mennyire befolyásolják a nem-

zetközi piacra való kilépés sikerét. A tudományos anyagok nagy része a legújabb képalkotó technikák egyes betegségeken vagy betegségecsoportokban történő alkalmazhatóságával foglalkoztak. Természetesen továbbra is sláger a molekuláris diagnosztika, ezen belül néhány nálunk még nem használt képalkotó eljárás új eredményei jelentették a legérdekesebb beszámolókat.

Az Optical Molecular Imaging of the Female Breast: Imaging Findings with CT-Laser Mammography (CTLM) in Human Breast Lesions, (Daniel Floery, M.D., Vienna, Austria) előadásban a szerzők a CT-lézer-mammográfia alkalmazása esetén, az emlődaganatok speciális morfológiai jeleit írják le. Ez volt az első alkalom, hogy a lézeres technikával végzett eljárásnál a fényabszorpció jellegzeteségei alapján specifikus, a diagnosztikában használható morfológiai jeleket definiáltak.

A molekuláris diagnosztikában még a Dual Transfer of Gene and MR Contrast Agent into Stem Cells: Toward Molecular MR imaging of Stem Cell-mediated Gene Therapy, (Bensheng Qiu, M.D. Baltimore) előadás hívta fel magára a figyelmet. A szerzők a mágnesesen jelölt összejt közvetített génterápia monitorozását végezték (MRI) mágneses rezonanciás vizsgálattal a tumoros és atheroscleroticus betegségeken. A tanulmány a jelölő gén és a T1 MR kontrasztanyag összejtbe történő sikeres együttes beviteléről számol be, mellyel megteremt az összejt-közvetített génterápia célspecifikus molekuláris MRI képalkotásának az alapját. A jövőben várhatóan számos kutató fog ezzel a kérdéssel foglalkozni, mellyel új távlatokat nyithatunk meg ezen modern terápiás beavatkozások előtt.

A neuroradiológiai képalkotásban a Diffusion Tensor Imaging (DTI) a sláger, mellyel egyre több előadás foglalkozik. Közülük kiemelném a Not So Minor Head Injury: Diffusion Tensor Imaging (DTI) Identifies White Matter Deficits in Patients with Delayed Cognitive Impairment Following Mild-Traumatic Brain Injury (TBI), (Erik L. Gellela, M.D., Bronx, N.Y.) valamint a Diffusion Tensor Imaging and Quantitative Fiber Tracking to Assess Age-related

Degradation in the Central Nervous System, (Andreas Stadlbauer, Ph.D., Erlangen, Germany) előadásokat. A DTI-nek a koponya (agyi) sérülések esetén jelentősége van a fehérállományban megjelenő, a diffúz axonális sérülésekhez (DAI) hasonló apró léziók kimutatásában, melyek sérüléskor történő kimutatása megjósolja a társuló kognitív képességek deficitjét. A másik tanulmány a három nagy fehérállományi struktúrában valamint a teljes agy területén az idegpályák eloszlását, annak változásait, mennyiségi különbségeit analizálja a korosodás függvényében.

Az intervenciós radiológiában a beteg számára kisebb megterhelést jelentő újabb katéteres megoldások alkalmazása a nyugati országokban lényegesen gyorsabban válik elérhetővé, mint hazánkban, így nem csoda, hogy a mélyvénás trombózisok gyógyításában irigykedve néztem a legújabb thrombectomiás eszközökkel végzett terápiás eredményekre. A magyar intervenciós radiológusok is felkészültek ezeknek a modern eszközöknek a használatára, jómagam is az elmúlt években számos befogadó pályázatot nyújtottam be a mélyvénás trombózisok speciális katéteres kezelésének finanszírozása érdekében sikertelenül, annak ellenére, hogy összességében nagyon költség- és betegkímélő módszerekről van szó. A kongresszuson egy ír orvoscsoporthoz számoltam be az iliofemorális vénás trombózisok thrombectomiás megoldásairól. Előadásukban egy új generációs trombus daraboló eszközzel végzett eredményeikről számoltak be: Trellis Thrombectomy Devise in the Treatment Iliofemoral Vein Thrombosis: Radiological and Clinical Application and Outcome, (Carmel G. Cronin, M.B.B.Ch., Galway, Ireland).

A legújabb biztos nemzetközi sikerrel kecsegtető tudományos témák jelentős részéhez alapul szolgáló technikák hazai hozzáférhetősége erősen limitált, többségében egyáltalán nem elérhető. Ilyenkor szembesülünk azzal, hogy a tudományos tevékenység anyagi háttér nélkül nem képes szabadon szárnyalni, hacsak ötleteinket nem exportáljuk egy gazdagabb ország kutatóhelyére. Így sajnos ezen a területen sem érvényesül az „egyenlő pályák egyenlő esélyek” megállapítás. Reméljük, az egészségügy átalakítása ezen a területen is pozitív változást hoz majd magával a korszerű, minőségi ellátás biztosítása érdekében.

Összességében az RSNA a képalkotó diagnosztika szempontjából az egész világ számára meghatározó, iránymutató kongresszus, melynek újdonságai általában néhány év késéssel kerülnek számunkra elérhetővé. A képzéshez, a holnap építéséhez azonban szükségünk van az itt megszereshető ismeretanyagra. A rendezvény egyben példányszámú annak, hogy a tudás és a marketing (egészségügyi ipar) összekapcsolása megfelelő felvevő piaccal milyen nyereséges üzlet lehet, még egy Chicago méretű metropolisz számára is.

Összeállította:
Dr. Battyány István,
rovatvezető